

KD opfordrer Folketinget til at afvise forslaget om at hæve abortgrænsen

På det seneste har Det Ethiske Råd haft til opgave at diskutere, om der er gode grunde til at hæve grænsen for fri abort, som siden 1973 har været sat til 12 ugers svangerskab. KD afviser forslaget fra 9 af rådets medlemmer om at hæve grænsen til 18 uger, hvor barnet skal fødes, og hvor det også kan udvise livstegn, selv om det endnu ikke er levedygtigt. KD hilser det derimod velkomment, at en gruppe på fire rådsmedlemmer argumenterer for, at abortgrænsen ikke bør hæves (se ”Provokeret abort. Hvor skal grænsen gå?”, Det Ethiske Råd, den 26/9 2023, p. 9-10).

KD tilslutter sig vurderingen i de fire rådsmedlemmers begrundelse og lægger især vægt på følgende:

1. Der er god mulighed for at opdage graviditeten inden udgangen af uge 12.
2. Grænsen skal ikke bare være bestemt af hensynet til kvindens selvbestemmelsesret, men også af hensynet til fosteret. Kvindens og parrets overvejelse om provokeret abort handler jo netop om dilemmaet mellem de to hensyn.
3. Rådsmedlemmerne har ret i, at 12 ugers grænsen sammenlignet med en senere grænse “gør flere beslutninger om abort på baggrund af fosterdiagnostik til et samfundsanliggende snarere end en privat sag”. KD mener, at diskussionen om hvilke handicaps og sygdomme, som man kan frasortere ved en sen abort efter 12. uge, bør være et samfundsanliggende. Sagen er, at det kan være stigmatiserende for borgere med en sygdom eller et handicap, hvis påvisningen af sygdommen eller handicappet accepteres som tilstrækkelig grund for en sen abort.

KD finder desuden, at det er vigtigt, at kvinden ikke står alene med afgørelsen. I den forbindelse skal man se på sammensætningen af abortsamrådet og overveje at indføre muligheden for at kvinden kan få foretræde for samrådet.

Samfundsfællesskabet, herunder myndighederne, skal møde uønsket gravide med næstekærlighed, empati og respekt – og aldrig med fordømmelse. Her har civilsamfundet også en meget vigtig opgave. En uønsket graviditet indebærer i mange tilfælde et vanskeligt etisk dilemma mellem respekten for fostrets liv på den ene side og hensynet til den gravide kvindes og parrets situation på den anden. Samfundet skal møde den gravide kvinde og parret med respekt og tilbud om relevant hjælp i denne svære situation.

KD mener, at dansk politik på området skal være styret af en nul-vision, når det gælder antallet af uønskede graviditeter. Denne vision kan forekomme utopisk, men

det giver alligevel mening at lade den være retningsgivende for det politiske arbejde, som bl.a. omfatter følgende:

- Det offentlige og civilsamfundet skal gennem forebyggende arbejde, skolens seksualundervisning, rådgivning og andre initiativer arbejde på at mindske antallet af uønskede graviditeter.
- Der skal tilbydes den bedst mulige støtte, så praktiske, økonomiske eller sociale vanskeligheder ikke forhindrer den gravide kvinde i at gennemføre graviditeten.
- I denne sammenhæng er det ikke mindst vigtigt at arbejde for et mere børnevenligt samfund, hvor forældreskab understøttes og opmuntres, så flere ønsker at få børn. Der skal være god og faglig vejledning for børnefamilier.
- Der skal gennem en stærk familie- og socialpolitik skabes gode og attraktive muligheder for dem, der trods vanskeligheder vælger at gennemføre graviditeten.
- Regionerne har pligt til at udbyde rådgivning til gravide kvinder, som overvejer abort. Et alvorligt problem er, at ordningerne typisk kun udnyttes af ca. 20 % af de uønsket gravide. Der skal arbejdes på at forbedre disse tilbud. De skal være synlige, relevante og omfattende, ligesom de skal inddrage kompetent personale som læger, jordemødre, socialrådgivere og psykologer. Ordningerne skal jævnlige evalueres, således som det netop er sket i Region Midt efter initiativ fra KD ("Evaluering af abortrådgivningen i Region Midtjylland", <https://www.defactum.dk/projekter/>).
- Ligeledes skal regionerne leve bedre op til forpligtelsen til at tilbyde opfølgende samtaler til kvinder, som har gennemført en abort. Det er vigtigt, at kvinder og par ikke efterlades alene med eventuelle følgevirkninger af aborten. Her er det også vigtigt, at kvinden mødes med næstekærlighed, empati og respekt af fagpersonerne.
- Såvel de sociale myndigheder som andre myndigheder skal møde de gravide med åbenhed og afsøge alle muligheder for hjælp til graviditet og forældreskab – ikke bare se begrænsninger.
- Der skal være et tæt samarbejde med relevante handicaporganisationer og andre organisationer for at sikre den mest retvisende orientering i forbindelse med rådgivningen af kvinden og parret efter konstatering af et handicap hos fosteret. Der skal være gode støtteordninger for kvinder, der vælger at få et barn med et handicap. Orienteringen herom skal være fyldestgørende og rettidig.
- Når det gælder de 15-17 årige, som ønsker abort, opfordrer KD Folketinget til at fastholde de hidtidige regler om inddragelse af forældrene. Ikke mindst i en sådan situation har de unge brug for omsorg fra og samtale med deres forældre eller evt. en anden omsorgsperson.

- Staten, regionerne og kommunerne skal hele tiden følge aborttallet nøje og arbejde på at nedbringe det. Den nævnte forebyggende indsats i alle led og i civilsamfundet har stor betydning her.